

Naczelny Sąd Administracyjny
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa
Izba Ogólnoadministracyjna
Wydział II

WPŁYNEŁO

17. GRU. 2025

Dnia 12 grudnia 2025 r.
Sygn. akt II OZ 1881/25

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

r.pr. Bartosz Rogala
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Wilcza 29a/lok.7
00-544 Warszawa

Sekretariat Naczelnego Sądu Administracyjnego Izby Ogólnoadministracyjnej przesyła odpis postanowienia z dnia 4 grudnia 2025 r. sygn. akt II OZ 1881/25 w sprawie zażalenia Fundacji Greenpeace Polska na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2025 r. sygn. akt VII SAWa 1439/25 odmawiające wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Fundacji Greenpeace Polska.

Załączone orzeczenie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Kierownik Sekretariatu

z up.

Wioletta Lasota

starszy inspektor sądowy

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2025 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia NSA Marzenna Linska-Wawrzon

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2025 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej
zażalenia Fundacji Greenpeace Polska
na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 30 czerwca 2025 r. sygn. akt VII SA/Wa 1439/25
odmawiające wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji
w sprawie ze skargi Fundacji Greenpeace Polska
na decyzję Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego
z dnia 9 maja 2025 r. znak: DOR.7110.9.2025.ASM (1)
w przedmiocie zatwierdzenia projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia
pozwolenia na budowę
postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem
Wioletta Lasota
starszy inspektor sądowy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2025 r. sygn. akt VII SA/Wa 1439/25 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie odmówił wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Fundacji Greenpeace Polska na decyzję Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 9 maja 2025 r. znak: DOR.7110.9.2025.ASM (1) w przedmiocie zatwierdzenia projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że Fundacja Greenpeace Polska (skarżąca, Fundacja) złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 9 maja 2025 r. utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Pomorskiego z 3 grudnia 2024 r. zatwierdzającą projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielającą Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie terminalu pn. „Budowa infrastruktury służącej do obsługi jednostek FSRU wraz z nabrzeżami, gazociągiem podmorskim, przejściem bezwykopowym przez strefę brzegową oraz lądowym odcinkiem gazociągu na działce morskiej oraz działkach lądowych, w ramach realizacji przedsięwzięcia pn. Realizacja terminala FSRU wraz z gazociągiem podmorskim w obrębie akwenu Portu w Gdańsku”, zlokalizowanej w województwie pomorskim, w mieście Gdańsku, w obrębie 0273 na działkach lądowych nr: 1/42, 1/43, 8/2, 8/6, 8/7, 13/1, 22/16 oraz w obrębie 0144 Zatoka na morskich wodach wewnętrznych dz. nr 50/3.

W skardze Fundacja zawarła wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji z uwagi na niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, odwołując się do Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia co do faktu możliwego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków w postaci zagrożenia dla kolonii bobrów na obszarze przedsięwzięcia. Jak zaznaczano, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie określono sposobu postępowania z kolonią bobrów, która znajduje się na terenie przedsięwzięcia, w szczególności w rejonie ul. Stogi na jej odcinku o przebiegu południkowym rozdzielającym użytki ekologiczne Zielone Wyspy

(po wschodniej stronie) i Karasiowe Jeziora (po zachodniej stronie), tj. drogi, którą będą przemieszczały się maszyny budowlane i odbywał transport ciężarowy, oraz wzdłuż której planowana jest lokalizacja placu budowy wraz z miejscem składowania rur do przyszłego gazociągu. Z wizji lokalnej przeprowadzonej przez jednego z pracowników Fundacji w dniu 3 marca 2024 r. wynika, że w bezpośrednim sąsiedztwie rzeczoności odcinka ul. Stogi, po jej wschodniej stronie stanowiącej zarazem rozpoczynającego się tu użytku ekologicznego Zielone Wyspy, znajdują się przykryte gałązkami drzew i krzewów jamy bobrów, spełniające de facto rolę żeremi. Poprzez ulicę Stogi poprzecznie przechodzą trasy wędrówek bobrów. Identyfikacja kolonii bobrów była obowiązkiem inwestora, który nie powinien był bazować na przestarzałej inwentaryzacji przyrodniczej. W interesie społecznym leży zaś ochrona gatunków chronionych. Ochrona środowiska jest bowiem jednym z ważnych zadań publicznych. Decyzja środowiskowa, w oparciu o którą wydano zaskarżoną decyzję, jest w sposób oczywisty wadliwa - skoro wadliwe (w związku z nieuwzględnieniem kolonii bobrów) były kolejno inwentaryzacja przyrodnicza i Raport OOŚ.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie powołał się na art. 61 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. p.p.s.a.) oraz podkreślił, że zaskarżona decyzja, jak również decyzja ją poprzedzająca zostały wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r. poz. 924 ze zm., dalej jako: specustawa gazowa lub specustawa). Stosownie do zapisów art. 34 ust. 1 specustawy decyzja udzielająca pozwolenia na budowę podlega natychmiastowemu wykonaniu. Zgodnie zaś z art. 35 ust. 1 specustawy, do skarg na decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy p.p.s.a., z wyłączeniem art. 61 § 3 tej ustawy, oraz z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Oznacza to, że po wniesieniu skargi na decyzję wydaną w trybie specustawy, sąd administracyjny nie ma kompetencji do wydania rozstrzygnięcia o wstrzymaniu wykonania zaskarżonej decyzji na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a. (por. postanowienia NSA z 24 lipca 2018 r., II OZ 718/18, 11 grudnia 2023 r. II OZ 674/23, CBOSA).

Należy podkreślić, że przepis art. 35 ust. 1a specustawy przyjmuje, że wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Na wnioskowaną inwestycję inwestor uzyskał decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 2 lutego 2024 r. o środowiskowych uwarunkowaniach, w której przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z akt nie wynika, by Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska wydawał postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 90 ust. 1 specustawy.

W świetle powyższego Sąd stwierdził, że ustawodawca pozbawił Sąd administracyjny kompetencji do stosowania środka ochrony tymczasowej z art. 61 § 3 p.p.s.a. w odniesieniu do rozstrzygnięć podejmowanych na gruncie przepisów i specustawy gazowej, z pewnymi wyjątkami, które nie dotyczą przypadku zaskarżonej do sądu decyzji. Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, że w niniejszej sprawie brak jest podstawy prawnej do zastosowania instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji opartej na art. 61 § 3 p.p.s.a. z uwagi na wyłączenie stosowania tego przepisu w ustalonych okolicznościach faktycznych i prawnych.

Z powyższych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 61 § 3 i § 5 p.p.s.a., orzekł jak w postanowieniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie Fundacja Greenpeace Polska zarzuciła naruszenie art. 35 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu w zw. z art. 86g ust. 5 i 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - przez uznanie, że Sąd nie jest władny wstrzymać wykonalności decyzji skarżonej w niniejszym postępowaniu, podczas gdy taka możliwość istnieje gdy wnosi o to organizacja ekologiczna. Takie błędne założenie skutkowało brakiem merytorycznego rozpoznania wniosku.

W związku z powyższym wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia na zasadzie art. 188 w zw. z art. 197 § 2 p.p.s.a. i rozpoznanie zażalenia, lub uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto wniesiono o zasądzenie kosztów postępowanie, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że zgodnie z art. 35 ust. 1b ustawy o terminalu do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 u.o.o.ś., stosuje się przepis art. 86g ust. 8 u.o.o.ś. Norma ta stanowi wyjątek od wyjątku, tj. zezwala na zastosowanie instytucji wstrzymania wykonalności w sytuacji, gdy skargę od zezwolenia na inwestycję składa organizacja ekologiczna.

Taki właśnie charakter ma udział Fundacji w niniejszym postępowaniu. Fundacja nie ma własnego interesu prawnego w udziale w przedmiotowym postępowaniu uczestnicy w nim tylko ze względu na ochronę środowiska.

Jednocześnie w skardze nie wskazano art. 61 § 3 p.p.s.a jako podstawy prawnej wniosku o wstrzymanie. Na zasadzie jednak iura novit curia Sąd powinien był rozważyć wstrzymanie wykonalności na podstawie art. 86g ust. 8 u.o.o.ś.

Z powyższych względów nie znajduje zastosowanie orzecznictwo wskazane w uzasadnieniu skarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. wskazał, że nie ma podstaw do wstrzymania wykonalności pozwolenia na budowę, przedstawiając szeroką argumentację w tym zakresie.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie zarówno decyzja Wojewody Pomorskiego z dnia 3 grudnia 2024 r., jak i zaskarżona decyzja Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 9 maja 2025 r. zostały wydane w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (dalej: specustawa). Decyzja Wojewody została poprzedzona decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 2 lutego 2024 r. o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji.

W zaskarżonym postanowieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 35 ust. 1 specustawy, do skarg na decyzje administracyjne, o których mowa w przedmiotowej ustawie, stosuje się przepisy ustawy p.p.s.a., z wyłączeniem art. 61 § 3 tej ustawy, oraz z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Oznacza to, że po wniesieniu skargi na decyzję wydaną w trybie specustawy, sąd administracyjny nie ma kompetencji do wydania rozstrzygnięcia o wstrzymaniu wykonania zaskarżonej

decyzji na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a. (por. postanowienia NSA z 24 lipca 2018 r., II OZ 718/18, 11 grudnia 2023 r. II OZ 674/23, CBOSA).

Trafnie jednak podniesiono w zażaleniu, że wniosek złożony został przez organizację ekologiczną, na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, co skutkować powinno zastosowaniem w sprawie art. 35 ust. 1b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Zgodnie z wymienionym przepisem, do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepis art. 86g ust. 8 tej ustawy.

Z kolei art. 86g ust. 5 wymienionej ustawy z dnia 3 października 2008 r. stanowi, że sąd może, na wniosek organizacji ekologicznej lub strony, które wniosły skargę, wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości albo w części zaskarżonej decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Przepisy art. 61 § 4-6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio.

Tymczasem Sąd Wojewódzki przy rozpoznawaniu przedmiotowego wniosku nie uwzględnił wymienionych przepisów, ograniczając się tylko do zastosowania art. 35 ust 1a specustawy.

W konsekwencji konieczne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia celem ponownego rozpoznania wniosku w zakresie ochrony tymczasowej, o czym orzeczono zgodnie z art. 185 § 1 w zw. z art. 197 § 2 p.p.s.a.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem

Wioletta Łasota
[Signature]
starszy inspektor sądowy

